

Sygn. akt IV U 1275/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalański
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewiczka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 marca 2016r. w S.

odwołania Z. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 15 września 2015 r. Nr (...)

w sprawie Z. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala Z. Ł. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na okres od dnia 01 czerwca 2015r. do dnia 31 maja 2016r.

Sygn. akt IV U 1275/15

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 15.09.2015r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej Z. Ł. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

W uzasadnieniu decyzji ZUS podniósł, że Komisja Lekarska ZUS nie stwierdziła, że ubezpieczona jest niezdolna do pracy.

Od decyzji tej odwołanie wniosła ubezpieczona Z. Ł. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty. W uzasadnieniu odwołania podniosła, iż schorzenia powstałe na skutek choroby zawodowej, na które cierpi nie pozwalają jej na wykonywanie pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie. Uzasadniając swoje stanowisko podniósł te same argumenty co w uzasadnieniu decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje.

Ubezpieczona Z. Ł. urodzona (...) w dniu 01.06.2015r. wystąpiła z wnioskiem o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową dołączając zaświadczenie o stanie zdrowia i decyzję Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w S. o stwierdzeniu choroby zawodowej – niedowładu mięśni wewnętrznych krtani z wrzecionowatą niedomykalnością fonacyjną głośni i trwałą dysfonią. Po przeprowadzeniu badania lekarskiego Lekarz Orzecznik ZUS stwierdził, że ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy na skutek choroby zawodowej. Komisja Lekarska ZUS po stwierdzeniu u wnioskodawczyni przewlekłego zapalenia krtani z niedomykalnością fonacyjną uznała Z. Ł. za zdolną do pracy. Badając sporną okoliczność niezdolności do pracy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłej otolaryngologa foniatry A. P.. Biegła w swojej opinii (k. 14-19) stwierdziła u ubezpieczonej niedowład mięśni wewnętrznych krtani z wrzecionowatą niedomykalnością fonacyjną głośni i trwałą dysfonią, przewlekłe refluksowe zapalenie krtani. Schorzenia te, zdaniem biegłej, powodują częściową niezdolność do pracy w związku z chorobą zawodową na okres od 8 maja 2015r. do 31 maja 2016r.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 6 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2002r. Nr 199, poz. 1673 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej. Analiza materiału dowodowego zebranego w sprawie wskazuje, że ubezpieczona spełnia wszystkie warunki zawarte w tym przepisie. Odnośnie warunku niezdolności do pracy Sąd podzielił opinię biegłej, ponieważ została wydana przez lekarza odpowiedniej specjalności po bezpośrednim zbadaniu ubezpieczonego i zapoznaniu się z dokumentacją lekarską. Sąd podzielił wnioski płynące z opinii biegłej. Przy ocenie opinii wydanej w rozpatrywanej sprawie Sąd miał na względzie, iż opinia biegłych podlega, jak inne dowody ocenie według art. 233 § 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Zgodnie z art. 233 § 1 kpc, Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego. Sąd nie jest związany opinią biegłego i ocenia ją na równi z innymi środkami dowodowymi w ramach swobodnej oceny dowodów.

W ocenie Sądu, dopuszczalne było oparcie rozstrzygnięcia na wnioskach z opinii otolaryngologa – foniatry A. P., która uznała, że Z. Ł. jest osobą częściowo niezdolną do pracy na skutek choroby zawodowej. Wnioski opinii zostały oparte na zebranej w sprawie dokumentacji lekarskiej oraz badaniu wnioskodawczyni.

W ocenie Sądu wnioski zawarte w opinii biegłej są prawidłowe i logicznie uzasadnione. Opinia ta jest zupełna, jasna, zaś zawarte w niej stwierdzenia są kategorięczne. Biegła w sposób wyczerpujący i skrupulatny dokonała oceny stanu zdrowia opiniowanej, zaś wynikające z przeprowadzonych badań przedmiotowych i podmiotowych wnioski mają walor dowodowy. Podnieść należy, iż przy ocenie opinii biegłych lekarzy sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego (wyrok SN z 13 października 1987 r., II URN 228/87, PiZS 1988/7/62). Biegła zasadnie wskazała, że stan zdrowia Z. Ł. kwalifikuje ją do osób częściowo niezdolnych do pracy, a niezdolność ta ma związek z chorobą zawodową. Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych "niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu". Jednocześnie w art. 12 ust. 3 ustawy wskazano, iż "częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji". Ubezpieczona pracowała w zawodzie nauczyciela. Praca jaką wykonywała wiązała się z używaniem narządu głosu. W ocenie Sądu Okręgowego ubezpieczona w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy głosem – mówi bardzo cicho, zachrypnięta. Zdaniem Sądu w realiach niniejszej sprawy nie występowały okoliczności, które przemawiałyby za dopuszczeniem kolejnych opinii biegłych lekarzy, gdyż wszystkie niezbędne zagadnienia

zostały wszechstronnie wyjaśnione w opinii już w sprawie sporządzonej. Biegli odnieśli się zarówno do wykształcenia ubezpieczonej, jak i do posiadanych przez nią kwalifikacji w kontekście stwierdzonych schorzeń. Ponadto opinia jest zgodna z orzeczeniem Lekarza orzecznika ZUS i opinią konsultanta ZUS (k.24 a.r.).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art.477¹⁴par.2 kpc orzekł jak w wyroku.